

[Egon Jensen]

samt hvilke cirkulærer og bekendtgørelser ministeren vil rydde op i fremover.

Jeg anmoder om, at ministerens svar må omfatte en skriftlig fortegnelse over de nævnte cirkulærer og bekendtgørelser.«

Besvarelse (12/1 83):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg kan bekræfte, at det er ikke alene min, men den samlede regerings hensigt at begrænse mængden af administrativt fastsatte forskrifter for amtskommunernes og kommunernes virksomhed. Det er samtidig hensigten i videst muligt omfang at forenkle og smidiggøre de standarder og normer, som det findes påkrævet at bevare.

Det ville ikke være rigtigt at gribe dette arbejde an uden at inddrage kommunerne. Jeg har derfor i september 1982 bedt alle landets borgmestre og amtsborgmestre om at sende mig forslag til forenklinger og besparelser m.v., og jeg kan oplyse, at jeg har fået foreløbigt godt 200 svar. Materialet er sendt til de ministre, som det vedrører, og jeg vil i nær fremtid give folketingets kommunaludvalg en oversigt over de modtagne besvarelser.

Alle forslagene vil, når de enkelte ministerier har taget stilling til dem, blive behandlet af regeringens spareudvalg. De kommunale organisationer får en orientering om arbejdets gang omkring 1. april, og finansministeren agter at give folketinget en redegørelse for sagen en måned senere.

Allerede af tidsmæssige grunde har det ikke været muligt på nuværende tidspunkt at træffe bestemmelse om regelændringer m.v. på grundlag af de modtagne henvendelser fra kommunerne, men det glæder mig, at hr. Egon Jensen udtaler sig positivt om mine synspunkter på behovet for forenklinger og besparelser i den kommunale sektor.

Spm. nr. S 414

Til *arbejdsministeren* (22/12 82) af:

Poulsgaard (FP):

»Hvad agter ministeren at foretage sig i erkendelse af, at kun 10 pct. af al arbejdsformidling foregår via arbejdsformidlingskontorerne?«

Begrundelse

Fremskridtspartiet har helt fra partiets start været modstandere af den bureaukratisering af arbejdsformidlingen, som vi var klar over arbejdsformidlingskontorerne ville udvikle sig til. Men at det står så sløjt til, at kun 10 pct. af arbejdsformidlingen går gennem arbejdsformidlingskontorerne, havde vi dog ikke fantasi til at forestille os. Oven i købet har der været en kolossal udvidelse af mandskabsstyrken i arbejdsformidlingen, hvorved man kan sige, at man har gavnnet beskæftigelsen. Men det er ikke noget, landet kan leve af, hvorfor ministeren må gøre sig visse tanker om, hvad der kan gøres ved sagen.

Besvarelse (10/1 83):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

I begrundelsen for spørgsmålet sættes den betydelige udvidelse af arbejdsformidlingens medarbejderstab, der har fundet sted i de senere år, i relation til arbejdsformidlingens andel af samtlige jobbesættelser på arbejdsmarkedet, som spørgeren angiver til at være 10 pct.

Spørgerens angivelse af AFs markedsandel er i overensstemmelse med det skøn, der er foretaget i administrationsdepartementets nyligt offentliggjorte »Redegørelse om arbejdsformidlingen«. Jeg vil dog gerne her pege på, at administrationsdepartementets vurdering af AFs markedsandel er baseret på et skøn over det samlede antal jobskift, idet der ikke findes aktuelle tal, der beskriver omfanget.

Det er rigtigt, at arbejdsformidlingen har en lille markedsandel. Der er imidlertid rimelig grund til at antage, at AF – selv om antallet af ordinære formidlinger via AF-kontorerne er faldet siden 1979 (ca. 63 pct. fra 1979 til 1981) – fortsat bevarer den markedsandel, som er erhvervet i 70'erne. Jeg skal herved henvise til Dansk Arbejdsgiverforenings fraværstatistik, som også rummer en opgørelse over personaleomsætningen, og som siden 1979 viser et klart fald i antallet af jobskift.

Jeg kan være enig i, at en lille markedsandel er uheldig i den forstand, at arbejdsformidlingen derved får et dårligere overblik over arbejdsmarkedet og dermed til en vis grad mindre mulighed for at medvirke til, at der sker den bedst mulige tilpasning mellem